МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали
Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 12 від 25.10.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)", 30 листопада 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції "Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)" з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2017
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2017

Романенко Є. О., Чаплай І. В.
Філософські аспекти становлення комунікації як сутнісної характеристики державно-суспільних відносин *103*

Лісовський П. М.
Перспективи рефлексії нового космічного порядку в постсучасності: кібербезпечні виміри *105*

Нич Т. В.
Роль філософії в постнекласичному освітньому просторі *108*

КРУГЛИЙ СТІЛ
“Держава та громадянське суспільство: динаміка складної взаємодії”

Костюк Т. О.
Держава та громадянське суспільство в Україні: динаміка складної взаємодії *111*

Мєлков Ю. О.
Фрактальність культури в сучасному світі *115*

Пальм Н. Д.
Диалог культур в эпоху глобализации *120*

Сухобрус М. Ю.
Громадянство і громадянська соціалізація *124*

Семеняка Є. І.
Росія — політична свідомість і політична активність *126*

XXI ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
“Психологічні проблеми молоді у сучасному світі”

Коляденко Н. В.
Синдром Ретта як потенційно курабельне захворювання *129*

Вакуліч Т. М.
Вплив соціальних факторів на формування невротичних розладів *131*

Пільгук Н. М.
Особливості прояву інтернет-залежної поведінки підлітків *133*

Вус В. І., Віхровська В. А.
Взаємини з батьками та дітьми як чинник розвитку позитивного самоставлення дошкільника *136*

Бахов И. С.
Проблемы психического здоровья студентов США *138*

Кравчук С. М.
Соціально-психологічні особливості професійної діяльності фахівців пожежно-рятувальних служб *141*

Danylova T. V., Salata G. V.
Beyond biological and social: a holistic approach to mental health *143*

Віхровська В. А.
Психолого-педагогічні моделі формування позитивного самоставлення дитини *145*

В. А. ВІХРОВСЬКА
д-р філос. в галузі психології, МАУП

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО САМОСТАВЛЕННЯ ДИТИНИ

Аналіз психолого-педагогічних досліджень з проблеми здійснення формувального впливу на розвиток позитивного само ставлення дитини вказує на наявність таких основних психологічно орієнтованих методичних моделей: "формувальна", "вільна", "діалогічна", "особистісна", "збагачуюча", "розвивальна", "активізуюча" та "релігійна" моделі.

"Православна модель". Православна психологія прагне інтегрувати релігійні цінності з гуманістичними світоглядними установками сучасності, та будувати навчально-виховний процес на засадах православ'я. Головні завдання при формуванні духовної сфери для кожної вікової категорії:

1. Вік до 3-х років. Головне завдання — відчуття/переживання дитиною любові до неї.
2. Дошкільне дитинство (3–6 років). Головне завдання — виховання звички до справ милосердя.
3. Молодший шкільний вік (7–10 років). Головне завдання — учениництво. Тут особливо важлива особистість вчителя.
4. Підлітковий вік (11–14 років). Головне завдання — пізнання Братства усіх людей. Тут особливо важливі навики спілкування.
5. Юність (15–20 років). Головне завдання — обрання власного шляху.
6. Молодість (21–29 років). Головне завдання — устрій земного життя людини.
7. Зрілість (30–56 років). Головне завдання — служіння.
8. Літній вік (56–75 років). Головне завдання — наставництво.
9. Старість (після 75 років). Головне завдання — остаточне приготування до зустрічі з Богом.

Результатом здійснення такого (релігійно-морального) ціннісно-формувального впливу на аксіосферу дитини у кожному віці повинно бути формування відповідних "базових підвалин особистості":

- Вік до 3-х років. Базова довіра до світу.
- Від 3 до 6 років. Ціннісна орієнтація.
- 7–10 років. Здатність до творчості.
- Підлітковий вік (11–14 років). Почуття обов'язку, відповідальності.
- Юність (15–20 років). Становлення теократичного світогляду.

"Психолого-педагогічні принципи К. Д. Ушинського". Саме ця психолого-педагогічна модель суто орієнтована на різновікові групи у навчальних закладах. Організація навчально-виховного процесу на засадах педагогіки К. Д. Ушинського визначається трьома принципами, як обов'язковими елементами діяльності дошкільного закладу: духовністю, народністю та науковістю. Сукупність даних принципів створює необхідні умови для формування та розвитку духовної та моральної сфер особистості, визначає структуру та систему побудови виховного та навчального процесів, слугує обов'язковою умовою комплексного улаштування життєдіяльності ДНЗ.

Духовно-моральне виховання як комплекс виховних і навчальних засобів, збудованих на православній і українській народній традиціях, вихованні патріотизму, почуття прекрасного, визначенні приорітетності сімейного виховання. Обов'язковою умовою педагогічного процесу є використання рідної мови.

Розвивальне навчання без поділу функцій. К. Д. Ушинський, не відокремлюючи навчання від виховання, підкреслюючи їх єдність, надає перевагу вихованню, в основу якого закладено принцип народності. Так навчання поєднується з вихованням. Здійснення розвивального навчання грунтується на засадах посильності, послідовності та обґрунтованості з урахуванням психологічних особливостей дітей. Важливо пов'язати процеси виховання і навчання з життям. Таким чином забезпечується єдність теорії і практики навчально-виховного процесу.

Психолого-педагогічними інструментами виступають теоретичне та практичне опанування знань з антропології, педагогіки, вікової та педагогічної психології тощо; сприяння всебічному розвитку особистості педагога, оскільки у вихованні все ґрунтується на особистості вихователя. Важливі не тільки знання та вміння вихователя, а й творчість, що привносить вихователь у навчально-виховний процес, внутрішня особиста духовно-моральна позиція. Тільки гармонійна особистість, якою повинен бути або до чого повинен прагнути вихователь, може виховувати і навчати дитину відповідно.

Виховними засобами виступають вільна ініціативна діяльність дитини (вільна гра, вільна праця, самостійність, творче самовираження); моделювання середовища проживання (організація ігор, підбір іграшок, дизайн інтер'єру приміщення (архітектура, форма, колір та освітлення), будівля дитячого садка (архітектура, форма, колір), ландшафт майданчика дитячого садка). Вихователі повинні досконало володіти прийомами організації та моделювання середовища проживання дітей, у просторі та часі.

Підхід К. Д. Ушинського до значення гри та праці для дошкільного віку є надзвичайно важливим, оскільки узгоджується з психофізіологічним розвитком дитини. Поділ гри і праці для дитини дошкільного віку є неправильним розумінням її природи. Завдання навчання дитини ігрової діяльності без урахування підготовки дитини до праці, є хибним і навіть шкідливим. Гра без праці шкідлива для дитини так само, як і праця без гри.